Trei cicliști fruntași Constantin Dumitrescu, Gheorghe Rădulescu și Walter Ziegler (de la dreapta spre stînga), din cei 10 care se pregătesc să ia startul la 9 Mai în tradiționala și cea mai mare cursă rezervată ciclismului amator: CURSA PĂCII. Lor, ca și celorlalți reprezentanți ai țării în această grandioasă întrecere, le urăm mult succes!

Foto: P. ROMOȘAN

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN R. P. ROMÎNĂ

Nr. 8 (103) APRILIE 1963 — Anul VI (XVI)

ÎN INTERIOR:

● **FOTBAL:**

— Cuplajul interbucureștean și turneul Flamengo

— Însemnările lui Helenio Hererra

● **TENIS DE MASĂ:**

— ROMÎNIA DIN NOU PRIMA ÎN EUROPA

ANGAJAMENT

Principala sarcină trasată de partid mişcării sportive din ţara noastră este aceea de a dobîndi un pronunţat caracter de mase, de a angrena în activitatea sportivă întreg tineretul. În vederea realizării acestui ţel, Uniunea de Cultură Fizică şi Sport a pus un accent deosebit pe răspîndirea formelor simple şi larg accesibile de practicare a exerciţiilor fizice. Printre acestea, GIMNASTICA ÎN PRODUCŢIE se situează la loc de frunte.

Activiştii sportivi, profesorii de educaţie fizică, antrenorii şi sportivii contribuie cu entuziasm la extinderea gimnasticii în producţie.

Angajamentul luat în cinstea zilei de 1 Mai de către consiliile regionale UCFS Braşov şi Ploieşti de a extinde gimnastica în producţie în toate întreprinderile şi instituţiile din regiunile respective a prins viaţă. Aşteptăm ca toate celelalte consilii regionale UCFS din ţară să le urmeze exemplul.

Fotografiile noastre vă redau două aspecte din desfăşurarea gimnasticii în producţie. Ambele sînt din regiunea Braşov. În fotografia de sus: muncitorii de la fabrica de mobilă Codlea practică cu plăcere gimnastica în producţie. Acelaşi lucru se poate spune şi despre muncitorii de la Electroprecizie Săcele (fotografia de jos).

Foto: T. CHIOREANU

TRĂIASCĂ 1 MAI

Cu nestăvilit entuziasm a participat tineretul patriei noastre la crosurile organizate în cinstea zilei de 1 Mai, ca și în o seamă de alte competiții închinate Zilei solidarității internaționale a celor ce muncesc.

Crosul „SĂ ÎNTÎMPINĂM 1 MAI" ! Este greu să cuprinzi în cuvinte diversitatea aspectelor surprinse la populara noastră competiție de mase. Devenit tradițional în mișcarea noastră sportivă, crosul acesta atrage an de an, alături de prietenii săi fideli, noi debutanți care trăiesc cu intensitate clipa primei lor întîlniri cu sportul. Pentru că crosul „Să întîmpinăm 1 Mai" este una dintre cele mai largi porți de intrare a tineretului în viața sportivă.

În fotografia de față admirați iureșul cu care tineretul orașului Slatina a luat startul acestei simbolice întreceri.

Foto: T. CHIOREANU

LAURII AȘTEAPTĂ

Unde-mi este căciula? Unde-o fi paltonul? Dar fularul și mănușile îmblănite? Cine se ține de șotii? Lăsați-vă de glume!...

— Nu te necăji! Eu ți le-am luat!

— Dar cine ești tu?

— Primăvara!...

★

Așadar, a venit primăvara! Cu frumoasele ei flori. Să-mi fac și eu un buchet din cele mai frumoase. Însă, cît de grea-i alegerea... Îmi plac toate...

— Nu ai ochiul format, de aceea nu-ți este la îndemînă alegerea!

— Dar cine ești tu?

— Horticultorul! Dintr-o mie de flori care încîntă oricui privirile, s-ar putea ca mie să-mi placă numai cîteva!

★

Așadar, e grea selecția!

— Nu întotdeauna. Dacă ai ochiul format și mai ai încă altele, selecția e aproape... floare la ureche!

— Dar cine ești tu?

— Scoate creionul și hîrtia. Numele meu este foarte lung: ȘCOALA SPORTIVĂ EXPERIMENTALĂ „VIITORUL", DIN CADRUL CENTRULUI DE ANTRENAMENT ȘI CERCETĂRI ȘTIINȚIFICE „23 AUGUST". Ai scris?

— Da!

— Mai ai să-mi pui vreo întrebare? Mă grăbesc, căci mă așteaptă sute de băieți și fete, de copii și adolescenți!

— Nici o întrebare! O rugăminte: fii călăuza mea în aceste patru pagini ale revistei SPORT.

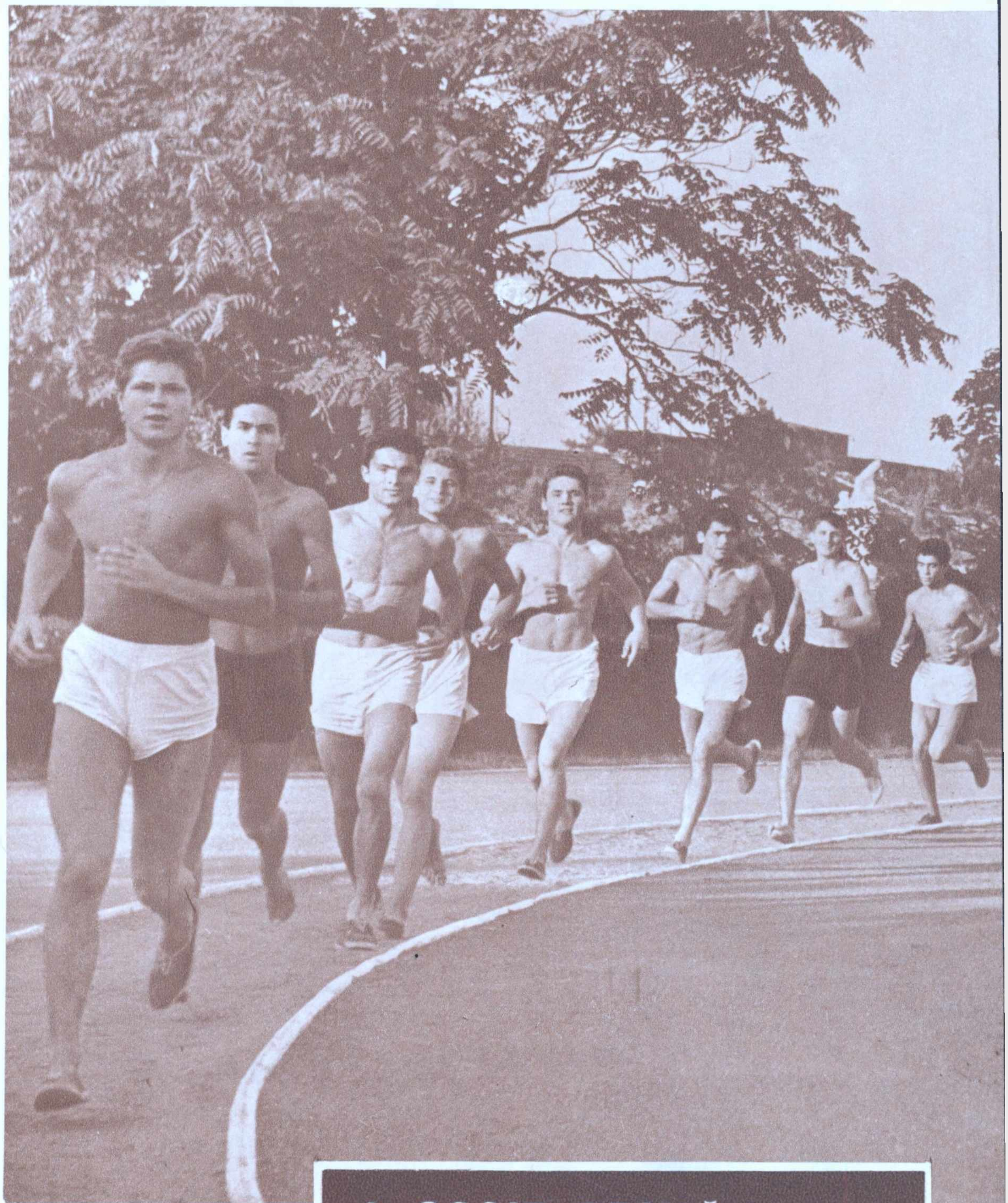
★

„Certificatul de naștere mi-a fost eliberat anul trecut. Cînd am deschis ochii, în juru-mi — pantofi cu cuie, ghete cu crampoane, mănuși de box, bîrne, inele și paralele, saltele pentru puternici, bare și discuri sclipitoare de oțel și cîte și mai cîte. Aveam o nedumerire: ce se va întîmpla cu mine?

Curînd am aflat.

Profesori de educație fizică și antrenori au colindat aproape printr-o sută de școli medii și profesionale aflate în raionul 23 August și în cele limitrofe.

De atunci și pînă în prezent, peste 1500 de piepturi s-au întins avîntate spre firul alb de bumbac. Peste 1300 de mici admiratori ai sportului cu balonul rotund au rostit fără ezitare cuvîntul „fotbal". Peste 300 s-au

A SOSIT PRIMĂVARA...

RUNȚILE

OTOGRAFII:

cești sportivi sînt atleți. Sprinteri. Puțin
nți de marele public. Lor nu le place însă
iatul. De aceea, sînt foarte ambițioși să
și să-și perfecționeze toate procedeele care
se zborul pînă sus la înaltele performanțe.
ı exercițiului lor este: „genunchii cît mai
ără așa ceva, ei sînt convinși că o alergare
ı pe plat ar fi doar o secvență dintr-o lungă
pe 10.000 de metri.

ecordmanul țării noastre la decatlon, prof.
Cincă, indică plafonul atacului la ștacheta
ară. Săritoarele Diana Dobrică și Gloria
u execută.

a dus zăpada. A topit-o primăvara. Fotba-
ra și toți ceilalți sportivi, vor lucra acum
în aer liber. Adio, pînă la iarnă, lucrului
!

repezit să facă tumbe pe „cavorul fermecat" al Lenuței Leuștean sau să se atîrne de „inelele" lui Orendi.

Selecție și dimineața, și la prînz, și după-amiaza. Selecție — în fiecare zi. Selecție permanentă și de timpuriu.

Vîrsta fragedă inundă, de nezăgăzuit, terenurile și sălile mele.

Tensiometrele și cronometrele, competența și vederea în perspectivă ale medicilor și antrenorilor hotărăsc. Este un fel de „curte supremă" spre care-și îndreaptă pașii într-una sute de băieți și de fete. Fiecare-și visează fruntea acoperită cîndva de împletitura simplă a frunzelor de laur.

Selecția este severă, pasionantă și atentă. Pentru performanțe înalte toate porțile trebuie să fie închise în calea concesiilor și lucrului de mîntuială. Marile succese sportive izvorăsc din sănătate, din pregătire științifică, din dăruirea aceluia care năzuiește spre ele. Astăzi, am șase secții pe ramură de sport: ATLETISM (9 antrenori și 240 de atleți și atlete), BOX (2 antrenori și 25 pugiliști), FOTBAL (4 antrenori și 150 de jucători), GIMNASTICĂ (2 antrenori și 70 gimnaști și gimnaste), HALTERE (1 antrenor și 35 halterofili) și LUPTE (1 antrenor și 40 de luptători). Mîine, acest arbore va fi mai stufos!

Antrenorii mei Victor Cincă, Mihai Raica, Maria Simion, Nicolaie Ghidu, Zoltan Szabo, Zaharia Ignișca, Dumitru Buiac, Dan Popper, Aurel Ciortea (atletism), Teodor Niculescu, Mihai Bădescu (box), Nicolae Petrescu, Mihai Bîrsan, Constantin Ardeleanu, Dumitru Bacinschi (fotbal), Mircea Bădulescu, Elvira Chivulescu (gimnastică), Nicolae Amzuică (haltere), Francisc Cocoș (lupte) au două ținte precise în activitatea lor cu sportivii: *dezvoltarea fizică multilaterală* și *obținerea performanțelor înalte la vîrstă timpurie*. În acest scop ei se consultă cu metodistul Vasile Lupan și conlucrează cu biochimistul Gheorghe Haralambie și medicul Ion Wiesenmayer. Întreaga lor activitate se bucură de îndrumarea valoroasă a profesoarei Silvia Negreanu. Dintre primii performeri ai mei pot fi amintiți Elena Stănescu, Mihai Olteanu, Dumitra Radu, Vasilica Alecu, Doina Ursache, Dionisie Nițu (atletism), Petre Niculescu, Daniel Ghizdavu, Constantin Sîrbu, Eduard Zacevski (box), Alexandru Marinescu, Valentin Galani, Gheorghe Dimache,

LAURII AȘTEAPTĂ

Sorin Arjoca (haltere), Nicolae Achim, Octavian Anghel, Mihai Trucă, Mihai Bădulescu, Cornel Bălan (gimnastică), Ștefan Ștefan, Petre Stan, Jianu Presadă, Ștefan Nestorov (lupte).

Era cît pe-aici să nu amintesc de încă un criteriu obligatoriu al selecției: notele la școală. Pe terenurile și în sălile mele, în taberele de primăvară, de vară și de iarnă pe care le organizez în țară, nu au acces deținătorii unor performanțe slabe la...învățătură. În această privință, principalii mei colaboratori sînt tocmai părinții elevilor sportivi.

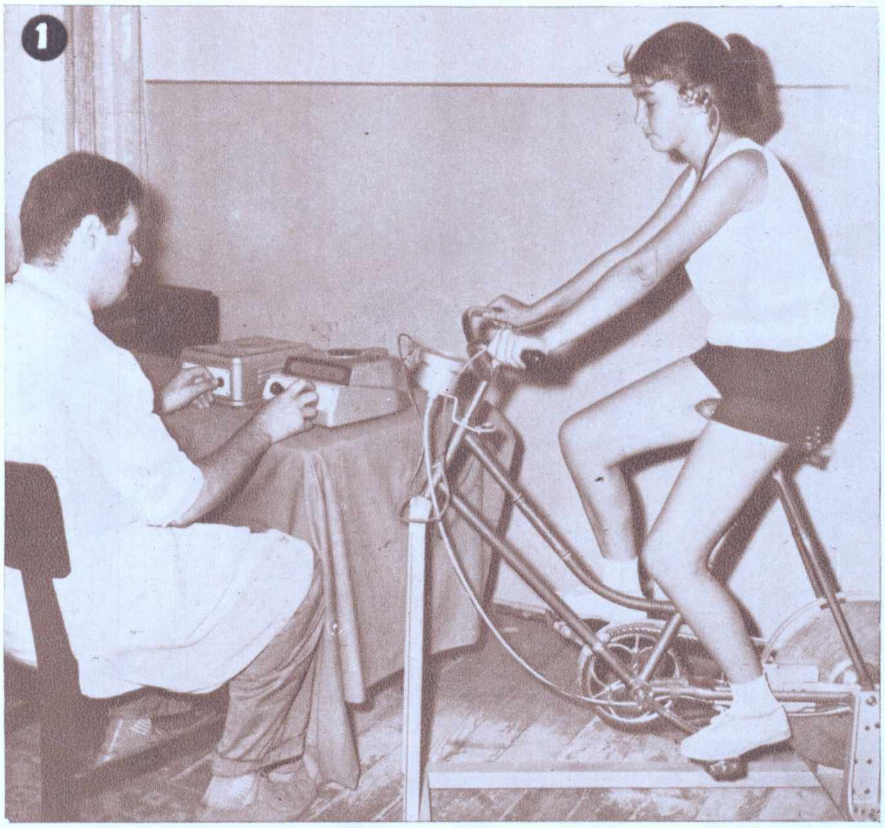
Am făcut precizarea: „elevi sportivi", deoarece înafară de munca mea obișnuită, mă ocup și de cercetări. Actualmente, pregătesc o vastă lucrare de experiment referitoare la *influența educației fizice asupra dezvoltării multilaterale a elevilor: a)influența practicării sistematice a unor ramuri sportive asupra dezvoltării fizice, sănătății, pregătirii și instruirii fizice, și b) influența practicării sistematice a unor ramuri sportive asupra randamentului în activitatea școlară și în practica în producție.* Experimentul îl fac la Școala medie 38, unde primesc tot sprijinul din partea profesorului Gheorghe Bojin, directorul acestei școli, a tuturor profesorilor de educație fizică de aici. Pentru experiment folosesc 200 de elevi din clasele a VIII-a, împărțiți pe grupe: a) elevi care practică sistematic o ramură de sport de performanță, în afară de programul de educație fizică; b) elevi care practică educația fizică numai în orele din cadrul școlii; c) elevi scutiți sau inapți pentru educația fizică. În decembrie, îmi propun să-mi formulez primele concluzii.

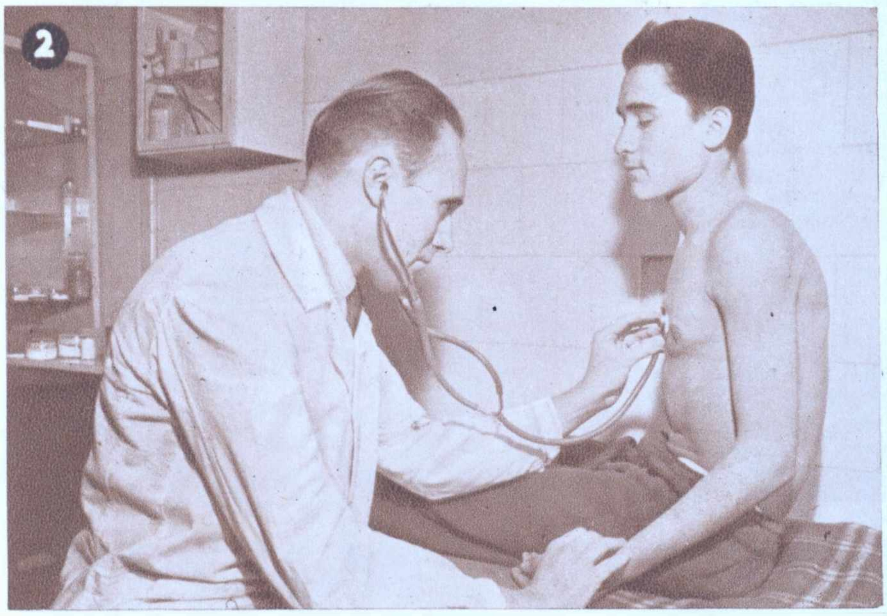
În încheierea rîndurilor mele țin să relev ajutorul pe care-l primesc din partea sportivilor noștri fruntași, în frunte cu Iolanda Balaș, Lazăr Baroga, Emilia Liță ș.a. De la vîrfurile noastre sportive vîrsta fragedă are mult de învățat. În plus, există un puternic stimulent pentru ca anonimii de azi să fie consacrații de mîine.

Deocamdată, sînt singură. Sper, însă, ca certificatului meu să i se alăture, în timp, și altele. Pînă atunci, voi sta la dispoziția tuturor cu orice fel de sfaturi. Aștept Brașovul, Iașii, Clujul, Timișoara, Constanța, Craiova, Galații, Ploieștii..."

★

Așadar, nu este atît de grea selecția. Să pornim cu toții în căutarea celor mai frumoase

ÎN FOTOGRAFII.

1. Biochimistul Gheorgl
lambie înregistrează acest
tive curba oximetrică în ef
dard. „Oximetrul — ne-a s
cialistul Haralambie — es
pe urechea sportivei care p
și conexat cu un dispozit
electric de citire. Această
este valoroasă, întrucît pr
mediul său poate fi studiat
ziția sîngelui fără să curg
picătură. Fiind simplă, ace
todă este accesibilă oricăru
medico-sportiv, unde se
dacă debitul de oxigen
destulător efortului făcut d
în condiții de suprasolicita

2. Medicul Ion Wiesenm
cetează cu atenție inima
fotbalist. E bine să bat
fotbal, dar dacă bate prea
atunci medicul trebuie să i
ca arbitrul, pentru fotbal
gulamentar.

3. Sala de lupte. O sal
cît camera și o puzderie
voinici. În această clipă
monstrat un procedeu, ur
toți ceilalți.

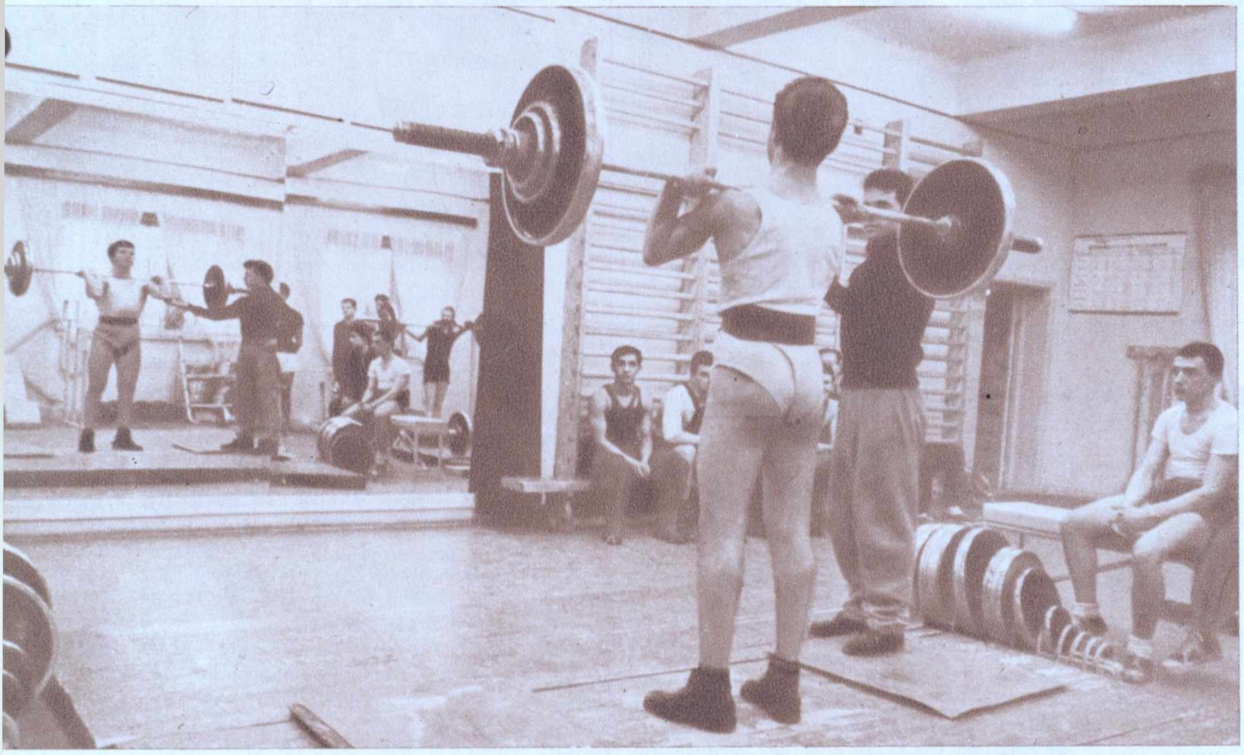
4. Box cu umbra, deo
Peste cîteva minute, umb
ring se vor furișa și, atun
liștii vor încrucișa mănuși
Din fotografie lipsesc cei
membri ai secției. În ziu
tajului nostru ei se aflau la
la meciurile de zonă. Ce
acasă își continuă pregăt
conștiinciozitate, chiar
antrenorilor.

5. Din nou în fața og
Halterofilii, ca și ceilalți
lucrînd în fața oglinzilor
voltă spiritul de autoco
corectitudinea execuțiilor

6. O halteră de 200 de ki
Așa-i la început: multe h
timpul, prin dobîndirea u
tot mai mari și a unei
tot mai înalte, brațele
împuțina pentru smulgere
carea sau împingerea aces

...FRUNȚILE

flori. Cine ne împiedică? Primăvara ne invită în imensa-i grădină!

HORIA CRISTEA

Fotografiile:
PAUL ROMOȘAN

P.S. „Călăuza" noastră a fost — cum ne-a și spus de altfel — grăbită. De aceea, o vom ... completa noi, relatînd cîteva dialoguri despre pedagogii băieților și fetelor de aici.

★

— Această micuță gimnastă are aptitudini deosebite. Am dori să-i dăm fotografia separat.

— Nu este recomandabil să apară singură în fotografie, izolată de colectiv. Nu este pedagogic!

★

— Ce program aveți?

— Noi, antrenorii de atletism, ca și ceilalți ne desfășurăm activitatea... de cînd răsare soarele și pînă apune. Sportivii noștri sînt toți elevi și ne organizăm programul în funcție de orarul lor. Dacă ei ar trebui să alerge după noi, i-am pierde, încetul cu încetul. La vîrsta lor nu dispun încă de... rezistență în alergare!

★

— Cu ce mari performeri se întîlnesc sportivii dumneavoastră?

— Cu toți campionii și recordmanii europeni și mondiali, deocamdată numai prin intermediul...peliculei cinematografice.

★

— Indicați-ne unul din principalele mijloace stimulative folosite pentru creșterea performanțelor!

— Tabelele cu recordurile de ...casă. Fiecare nouă performanță înscrisă îi înaripează pe sportivi, îi ambiționează spre ascensiune, spre recorduri tot mai valoroase.

★

— Vă vedem lucrînd cot la cot, cu antrenorii... casei. Cum vă numiți dumneavoastră?

— Sîntem profesorii de educație fizică Silvia Bălan și Victor Cojocaru de la Școala medie 38, Maria Bacaloianu de la „122", Maria Bardoși de la „97", Eugenia Aitel de la „20", Natalia Raus și Felix Pascal de la Școala profesională „23 August".

VOINEA, SCHROIF ŞI POPLUHAR

În cadrul pregătirilor pentru sezonul internațional de fotbal 1963, lotul nostru olimpic a susținut la începutul lunii un joc de pregătire cu puternica formație Slovan din Bratislava. Nu mai revenim asupra concluziilor trase de pe urma acestui joc, care a scos în evidență unele lipsuri, luate în considerare și, se pare, eliminate în parte.

Vă prezentăm două fotografii cu aceeași temă. Tînărul centru înaintaș Voinea (chiloți închiși), avanpostul atacului, în dispută cu doi dintre cei mai valoroși apărători ai campionatului din Chile: portarul Schroif și stoperul Popluhar (3), componenți ai echipei naționale cehoslovace.

Tînărul Florea Voinea a fost promovat cu curaj în lotul reprezentativ. Această promovare e o mare cinste, dar în același timp o obligație.

Confruntări ca aceea dintre Voinea — pe de
parte — și vestiții Schroif și Popluhar — pe
altă parte — nu fac decît să îmbogățească fonc
de experiență al tinerilor jucători. Dar Voir
nu trebuie să uite că dezvoltarea lui ca fotbal
nu depinde doar de „rodarea" sa în compania ur
adversari de clasă, pentru că el mai are mult
învățat „de unul singur" în vederea perfecționă
tehnicii individuale, deocamdată deficitare.

Nu ne îndoim că Voinea va ști să valorif
din plin împrejurarea că joacă între „profesori
Constantin și „lectorul" Raksi. A fi receptiv
sfaturile unor asemenea coechipieri și a respe
întocmai indicațiile antrenorilor — iată drum
pe care trebuie să-l urmeze Voinea, unul din
tinerii cu frumoase perspective.

ÎNSEMNĂRILE UNUI ANTRENOR (III)

de HELENIO HERRERA

(traducere din revista sovietică „Fotbal")

Timp de șapte ani Barcelona nu a izbutit să cucerească nici un titlu și nici măcar să ocupe locul doi, care i-ar fi dat dreptul să participe la Cupa Campionilor Europeni.

Victoriile Realului în Spania și peste hotare îi hipnotizau pur și simplu pe catalani. Eu însă am vrut să demonstrez că Barcelona poate învinge orice echipă. Bineînțeles că nimeni nu putea nega faptul că Realul era un club foarte bine organizat. Din acest punct de vedere Barcelona era mult în urma lui. Tocmai în această direcție trebuia lucrat. Și totuși, chiar în condițiile noastre de superprofesionism, spiritul de luptă al jocului nu a dispărut total. Am sperat să demonstrez că Realul poate fi învins nu prin forțele jucătorilor, ci printr-o altă armă. Această armă era caracterul și forța voinței. În cele din urmă am avut dreptate.

Poate că vă irită la urma urmelor această enumerare permanentă a victoriilor mele. Să vă spun drept, mă irită uneori și pe mine. Trebuie să recunosc însă că întotdeauna am izbutit în viață: orice aș fi întreprins, totul îmi reușea.

În momentul în care am început să lucrez la Barcelona, s-au ivit o serie întreagă de obstacole. Înăuntrul clubului domnea dezbinarea. Numeroase grupulețe luptau între ele, fără să se ascundă unul de altul. Rînd pe rînd, fiecare cîștiga și pierdea. Singura care pierdea întotdeauna era echipa.

Toți au încercat să mă angreneze și pe mine în această luptă. Dar nu le-a mers. Mi-am înfundat urechile cu vată și mi-am pus ochelari negri, ca să nu mă rătăcesc în labirintul relațiilor lor și să văd numai drumul care duce înainte spre victorii și titluri sportive. Acesta nu a fost un drum ușor. Cu fiecare pas nou mă convingeam din ce în ce mai mult că intențiile mele se izbesc de zidul uriaș al intereselor și invidiilor. Cu toate acestea, cred că am izbutit să-mi fac datoria.

Prima acțiune împotriva căreia a trebuit să mă ridic a fost hotărîrea absurdă a conducătorilor Barcelonei de a renunța la jucători ca Suarez, Evaristo, Segarra și Ramalets. Le-am mulțumit cu delicatețe pentru această idee și i-am anunțat că niciodată nu voi accepta sfaturile înainte de a fi convins de necesitatea lor. Și au fost nevoiți să se supună.

Nu mai e cazul să arăt că acești fotbaliști au arătat sub conducerea mea tot ceea ce puteau arăta. Suarez a fost considerat mai apoi cel mai bun fotbalist al Europei. Evaristo și-a recăpătat viteza și precizia șutului (dacă nu s-ar fi accidentat, desigur că ar fi devenit cel mai eficace jucător al Spaniei). Segarra a avut cele mai bune două sezoane ale vieții sale, iar Ramalets și-a ocupat din nou locul în poarta Spaniei.

Cu acești patru jucători nu se epuizează însă lista „celebrităților" Barcelonei. Mă refer în primul rînd la Kubala. Acesta, la fel ca și mine, e un fanatic al fotbalului. Jucător de mare clasă. Cel puțin așa îl consideram cînd l-am

cunoscut. Din păcate însă, ulterior m-a de
amăgit. Și totuși el a fost și a rămas multă vrem
după aceea un fotbalist de excepțională valoar
Treptat însă a început să piardă din vitez
Cît n-aș fi dat să am posibilitatea de a con
pe un asemenea jucător în anii lui cei m
buni!

La Barcelona au existat și alți jucători
prim rang. Am căutat să le valorific calitățí
și să le corectez lipsurile. Cu unele din acest
lipsuri a trebuit să lupt chiar foarte seric
Am fost nevoit să mă ciocnesc cu jucătorii ca
judecă aproximativ așa: *„În fotbal există munc*
tori de rînd și ingineri. Eu, vedeta, sînt inginer
și muncitorii trebuie să trudească pentru mine
Aceste concepții diferă total de concepții
mele asupra fotbalului modern, în care eu cre
că toți trebuie să muncească.

Unele ziare și reviste cîntă osanale jucătoril
și făuresc idoli. Da, succesul depinde în ma
măsură de grandoarea „stelelor", dar victorii
ar fi imposibile dacă măiestria n-ar fi dublat
de cheltuirea forțelor tuturor jucătorilor, fă
excepție.

Am căutat ca nici un jucător să nu se ridic
la înălțimea „stelelor". N-am izbutit îns
pentru că Suarez era un demn urmaș al l
Alfredo di Stefano: disciplinat pe teren, mod
în viața de toate zilele și minunat organizat
de joc.

Veți spune desigur că cu un asemenea l
e ușor să învingi. Și totuși, nici înaintea me
și nici după mine nimeni n-a izbutit să fac
acest lucru. Se vede așadar că nu e chiar at
de ușor.

În sezonul 1958—1959, Barcelona a spulbera
mitul invincibilității Real Madridului, cîșt
gînd de două ori: 4—2 la Madrid și 3—1 acas

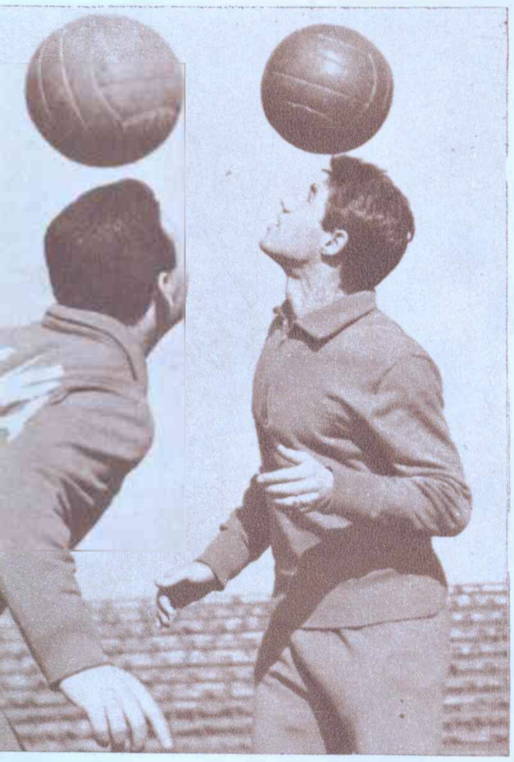
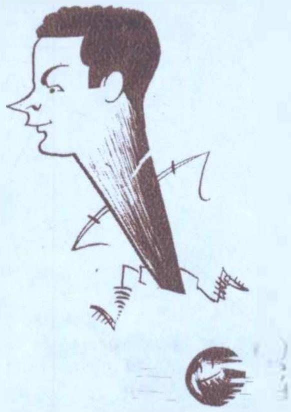

FOTO-GHICITOARE

Pregătirile lotului nostru de fotbal în vederea ocului cu R.D.G. de la 12 mai din Capitală ontinuă prin reuniuni periodice paralel cu esfășurarea campionatului.

În fotografie, un moment de la unul din ntrenamentele comune ale selecționabililor. n dreapta, unul dintre probabilii de la 12 mai: Pîrcălab. În stînga... dar mai bine să vă sugeăm dumneavoastră identificarea partenerului e lucru al lui Pîrcălab. Un indiciu: și el e rintre probabilii imediați. (Răspunsul în paina 17)

IULIU HAIDU

Originar din Tg. Mureș, Iuliu Haidu a început să joace fotbal la Sf. Gheorghe, în 1956. Acolo a parcurs toată filiera: pitici, juniori și echipa I. Apoi a făcut un salt valoros: de la regiune la categoria B (Mureșul), în anul 1959, unde a avut concomitent două bucurii — trecerea examenului de maturitate și promovarea în prima garnitură.

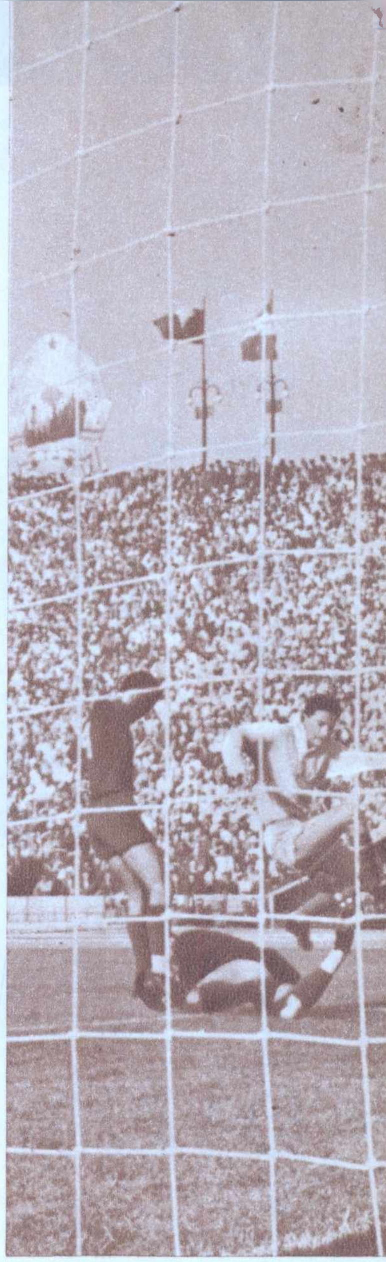
Haidu manifesta o frumoasă gîndire tactică, dar juca prea prudent. Coechipierii lui erau pur și simplu scandalizați de frica lui Iuliu. Și ei și antrenorul îl cicăleau adesea pentru aceasta, însă tînărul fotbalist nu izbutea să scape de necazul său, deși acorda o mare atenție antrenamentului și era un exemplu de disciplină.

A venit vremea lotului pentru jocurile U. E. F. A. și antrenorul Gh. Ola — care îl depistase mai înainte — l-a chemat la București unde, împreună cu Nicolae Dumitrescu și cu Bazil Marian, l-a ajutat mult să-și desăvîrșească măiestria. În același timp, Haidu a izbutit să înlăture o mare parte din frica ce-l stăpînea. În semifinala și în finala turneului U. E. F. A., precum și în activitatea sa ulterioară, el a dovedit o certă maturizare, devenind tot mai curajos.

În ultima vreme, Iuliu Haidu s-a încadrat destul de bine în cvintetul echipei de la Poalele Tîmpei. O confirmă ultimele meciuri în care înaintarea Steagului roșu a fost mai vioaie și mai eficace față de evoluțiile din tur. Dacă Iuliu Haidu suplinește actualmente cu brio lipsa resimțită de plecarea lui David (la Siderurgistul Galați) în ceea ce privește viteza (mai bună!) și centrările (mai precise!) lucrurile nu stau tocmai bine cu eficacitatea în fața porții și cu tehnica demarcării.

Prin muncă și perseverență, Haidu poate deveni un jucător complet, și poate aspira chiar la titlul de extrem stînga al „naționalei", mai ales că în ultima vreme jucătorii valoroși cu nr. 11 nu sînt prea numeroși.

GH. RANETTI

ÎN FOTOGRAFIE: Haidu (în alb), într-unul din meciurile Turneului U.E.F.A. ediția 1962, sărind peste portarul care a prins balonul sub supravegherea stoperului său. Atunci, Iuliu a trecut primele examene ale consacrării.

ÎN DESEN: Haidu văzut de NEAGU RĂDULESCU

Am cîștigat campionatul Spaniei, Cupa orașelor tîrguri, trofeul Martini Rossi, Cupa Spaniei. Am bătut toate recordurile.

În arena internațională Barcelona a cucerit imediat un prestigiu egal cu cel al Realului. În 22 de întîlniri nu am suferit nici o înfrîngere. Am marcat 112 goluri și am primit 24. Și toate acestea nu în jocuri cu adversari de mîna a doua, ci cu unii ca Milan, Internazionale, selecționata Belgradului, Wolverhampton.

Cu adevărat triumfală a fost victoria asupra lui Wolverhampton în Cupa Campionilor Europeni. La Barcelona am învins cu 4—0, iar în Anglia am obținut victoria cu 5—2. Nici o echipă străină de club nu izbutise pînă atunci să obțină o victorie de proporții atît de mari într-o întîlnire oficială pe teren englez...

...Să vă povestesc acum despre echipa națională a Spaniei. Dacă Real Madrid și Barcelona echivalau în arena internațională cu o cascadă irezistibilă, selecționata Spaniei părea mai curînd o apă stătută. Și prin cîte mîini n-a trecut această echipă! Asupra antrenorilor selecționatei pluteau mereu nori groși, din care curgeau păreri și sfaturi.

În cel mai bun caz activitatea antrenorilor se reducea la selecționarea celor mai buni fotbaliști, a „stelelor", ca și cum în fotbalul modern e suficient să arunci pe teren 11 jucători buni ca să poți învinge. De cele mai multe ori acești antrenori nu aveau timp suficient pentru o muncă serioasă și rodnică. Ei apucau doar să-i bată puțin pe fotbaliști pe umeri și să le spună cîteva cuvinte, „patriotice", de pe urma cărora, chiar dacă li se încălzea cumva inima, li se răceau în schimb mușchii.

(CONTINUARE ÎN NUMĂRUL VIITOR)

RECORDMANII ECHIPELOR NAȚIONALE

105 SELECȚII ÎN ECHIPA ANGLIEI

BILLY WRIGHT

Fotbalistul englez Billy Wright deține recordul mondial de selecții într-o echipă națională (105), fiind de 88 de ori căpitanul echipei Angliei. Primul lui contact cu fotbalul a avut loc pe stadionul „tunarilor" din Londra — Arsenal.

Billy Wright a fost căpitanul „lupilor" din Wolverhampton, cu care a cucerit Cupa Angliei (în anul 1949) și trei campionate.

La sfîrșitul anului 1953 Billy Wright a primit invidiatul titlu de „cel mai bun sportiv al anului".

După încheierea carierei sale de jucător, Wright a devenit manager al echipei de tineret și al juniorilor. În această ultimă calitate, fostul căpitan al „naționalei" engleze a fost anul trecut la noi în țară, fiind conducătorul echipei de juniori a Angliei care a evoluat la Ploiești.

Recent, Billy Wright a devenit managerul clubului Arsenal. Format la școala lui Stan Cullis — severul manager al „lupilor", care a jucat în echipa Angliei la București în anul 1939 — Wright a vrut să impună noii sale echipe metodele ultra-energice care i-au adus lui atîtea succese. În urma acestor acțiuni s-au produs o serie de fricțiuni, dar Wright s-a dovedit încă o dată inteligent, spunînd: *„Nici-o dată nu e prea tîrziu să înveți!"*. Și-a revizuit metodele, le-a adaptat la posibilitățile jucătorilor săi, în loc să le impună, și astăzi recordmanul mondial al selecțiilor într-o echipă națională speră să contribuie la renașterea fotbalului englez, rănit de moarte în ultima vreme.

RECORDMANII ANGLIEI:

1. Billy Wright	105
2. Johnny Haynes (Fulham)	56
3. Stanley Mathews (Stoke City)	49
4. J. Dickinson (Portsmouth)	48
5. Flowers (Wolverhampton)	38
6. Charlton (Manchester United)	36
7. Clayton (Blackburn)	35
8. Douglas (Blackburn Rovers)	33
9. Armfield (Blackpool)	33
10. Springett (Sheffield Wed.)	29
11. Greaves (Tottenham)	25

DINAMO ȘI STEAUA AU LANSAT ATACUL

Opt puncte în două etape. Procentaj sută la sută. După două victorii cu mare rezonanță la Ploiești și la Arad, tandemul DINAMO-STEAUA și-a împlinit norma în cuplajul interbucureștean, desprinzîndu-se la intrarea în linia dreaptă a campionatului.

ȘTIINȚA CLUJ a „clacat" la Iași, pierzînd contactul cu liderul, deși se menține pe locul trei. Numeroșii simpatizanți ai Științei speră că, în sfîrșit, clujenii vor porni la atac.

RAPID, după ce a stîrnit „furtună într-un pahar cu apă", trebuie să lupte din greu pentru a se menține în poziția a patra, care e și așa o concesie din partea suporterilor săi.

ȘTIINȚA TIMIȘOARA a împărțit punctele cu UTA, revenind în plutonul echipelor care sfîrșesc campionatul cu 50%.

STEAGUL ROȘU, după marea surpriză de la București (1—0 cu Steaua) a continuat cu o surpriză și mai mare (1—1 cu Crișana acasă), spulberînd în două jocuri ideea că nu poate cîștiga un punct „afară" și nu iartă pe nimeni acasă.

C.S.M.S., *PETROLUL* și *FARUL*, echipe lipsite de griji, joacă lent, dar nu și relaxat, menținîndu-se în anonimatul întrecerii.

UTA joacă și ea cum poate. Textiliștii sînt mai mult atenți la megafonul care anunță în timpul jocului cronichetele Pronosport ale ultimelor trei echipe ale clasamentului.

MINERUL, echipa care cîștiga totul acasă, pier[illegible] al doilea punct la Lupeni, ceea ce este aproape irep[illegible] rabil.

DINAMO BACĂU s-a agățat de balconul etajul[illegible] întîi, aducînd Crișana „la parter". Un schimb de l[illegible] cuință care ar putea aduce... schimbări de ultimă or[illegible]

★

Campionatul continuă sub semnul luptei pentr[illegible] puncte. Deocamdată, o singură excepție, Steaua, ca[illegible] atacă indiferent de joc și de scor, acumulînd punc[illegible] și simpatii. E un exemplu de imitat.

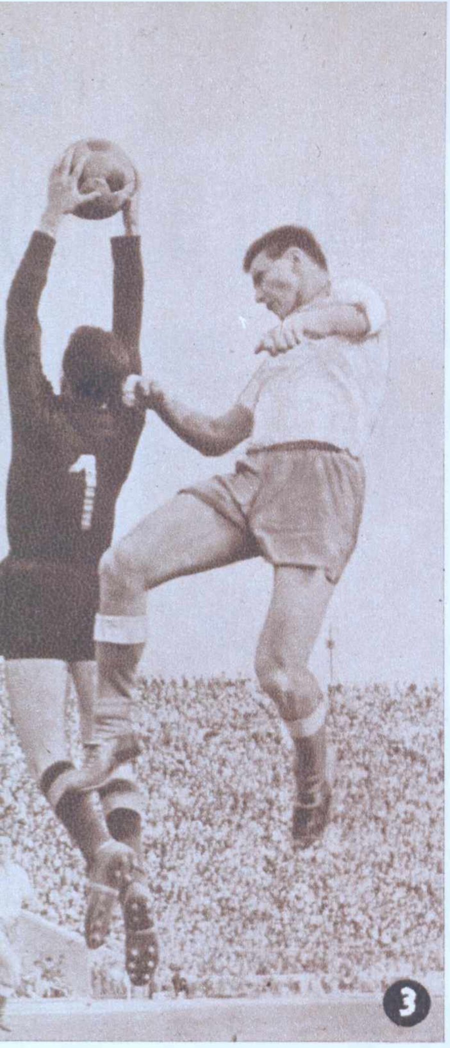
IOAN CHIRIL[illegible]

ÎN FOTOGRAFII:

1. *Dinamo București—Progresul* 3-2. Varga (în stîng[illegible] urmărește duelul lui Ene II cu întreaga apărare a Pr[illegible] gresului.
2. *Steaua—Rapid* 2-0. Todor, protejat de Motro[illegible] oprește asaltul „buldozerului" Voinea.
3. Duel spectaculos, dar steril, între Datcu și Sto[illegible] cescu.
4. Două perechi în atitudini caracteristice: Voinea[illegible] Motroc și Constantin-Langa.

Foto: **PAUL ROMOȘAN**

FLAMENGO LA CONSTANȚA

Convinși de faptul că au dezamăgit cam mult în acest retur de campionat, fotbaliștii constănțeni și-au gratificat suporterii cu o meritată victorie internațională în jocul cu Flamengo (3-2), după ce învinseseră „la mijloc de săptămînă" selecționata Bucureștiului.

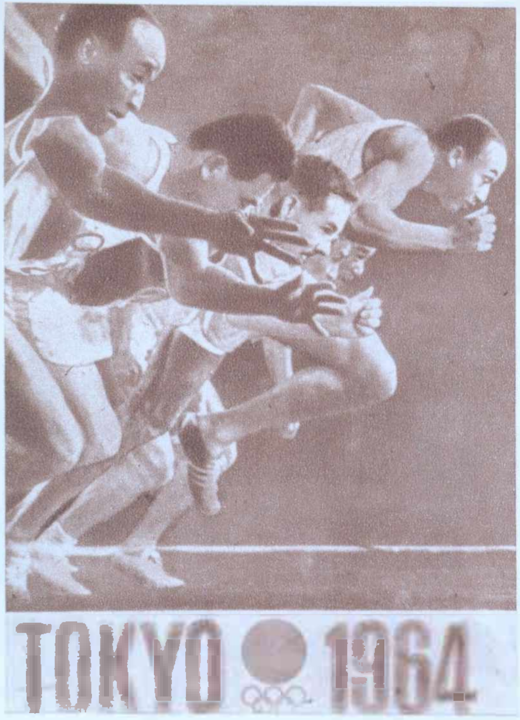
Să fie oare evoluția slabă a Farului la București (0-1 cu Rapid) needificatoare? Este posibil și mai ales de dorit. Dar faptul că corespondenții din localitate regretă „scăparea printre degete" a Steagului roșu din Brașov în ziua jocului cu brazilienii nu constituie o notă prea bună pentru echipa constănțeană, căreia i se pune astfel la îndoială posibilitatea de a reedita un joc bun după un timp scurt. Deci, Farul trebuie să lucreze pentru mai multă... constanță.

În fotografie: Gol! Dinulescu înscrie în poarta lui Mauro.

Foto: PETRE STAN

BULETIN OLIMPIC 1963 (VIII)

LOTUL NOSTRU OLIMPIC cuprinde doar patru înotători: Cristina Balaban, Zoe Reznicenco, Măriuca Rotaru și Cornel Georgescu. Fără îndoială că e puțin și, în afară de aceasta, în momentul de față decalajul celor patru față de performanțele maxime este încă mare. Cei patru înotători vor trebui să realizeze un adevărat tur de forță pentru a se apropia de valoarea celor care pot lua startul pe culoarele mondiale.

Din acești patru juniori fruntași ai natației noastre, cele mai îndreptățite speranțe ni le dă...

ZOE REZNICENCO...

...tînăra elevă a lui Mihai Mitrofan, fost campion și recordman la bras. Zoe Reznicenco are 15 ani și este elevă în clasa a 8-a a Școlii medii Nr. 40. Foarte bine dotată fizicește pentru natație, tînăra înotătoare a crescut cu 6 centimetri în ultimul an. **„O creștere impresionantă — comentează antrenorul Mitrofan — și dacă vrei, îmbucurătoare. Zoe are acum 1,71 m și capătă tot mai mult alura marilor performere ale probei. Dar, în același timp, această creștere îmi cauzează și dificultăți. E nevoie de multă suplețe în gîndire pentru a putea corela modificările structurale cu intervențiile de ordin metodic".**

Zoe Reznicenco înoată de numai 4 ani, cu toate acestea este prima noastră brasistă care folosește tehnica modernă (inspirația după terminarea tracțiunii brațelor). Avînd un bogat bagaj de deprinderi motrice, tînăra înotătoare este aptă de ameliorări tehnice substanțiale.

Privind în perspectivă, cele mai bune rezultate actuale ale Zoei sînt susceptibile de îmbunătățiri considerabile. Actualul record personal la 200 m bras (3:01) poate cobori cu 3-4 secunde chiar în cursul acestui sezon. Bineînțeles că acest plan nu reprezintă decît cifra normală, în care nu e prezent nici un element de forțare. Aceeași normă de reducere a secundelor și pentru anul olimpic 1964.

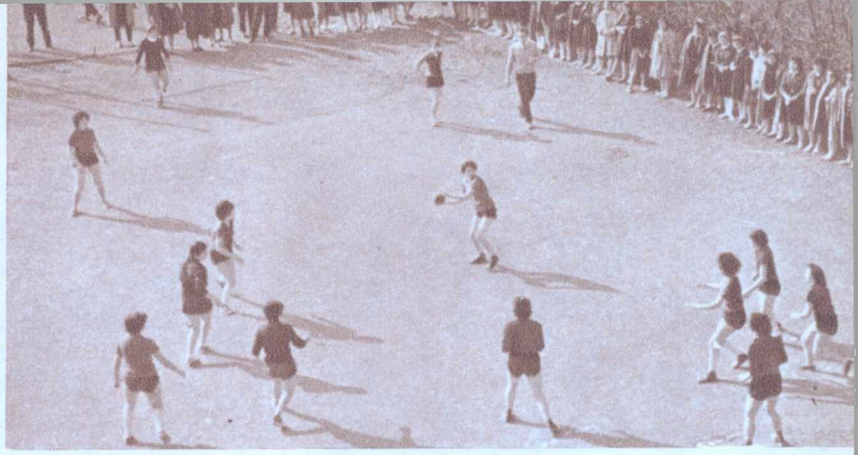
În recenta vizită pe care cunoscutul antrenor maghiar Bela Rajki a făcut-o în țara noastră, el a apreciat în mod deosebit talentul, posibilitățile și mai ales perspectivele elevei lui Mitrofan, precizînd că orice încercare de a forța natura, deși s-ar putea solda cu cifre imediate spectaculoase, ar putea avea repercusiuni negative asupra viitorului.

Mihai Mitrofan, cel mai bun brasist romîn, lucrează cu competență și cu pasiune. Se simte în lucrul fostului campion o participare afectivă care depășește noțiunea „am făcut tot ceea ce era necesar". Mitrofan lucrează între două linii de forță: una care îi temperează pozitiv nerăbdarea de a da natației noastre o înotătoare de valoare internațională și alta care îi îndeamnă să nu irosească nici o secundă pentru dezvoltarea talentatei sale eleve.

Eleva Zoe Reznicenco lucrează de șapte ori pe săptămînă, cu o vigoare demnă de admirat.

I. CH

PRIMĂVARA PE TERENURILE SCOLII MEDII DIN BUFTEA

Primăvara a sosit şi pe terenurile şcolii medii din Buftea şi, o dată cu freamătul ei, terenurile de volei, baschet şi handbal au fost inundate de tinereţea elevilor. Ei se pregătesc cu multă atenţie pentru nenumăratele întreceri din acest sezon. La fluierul profesorului de educaţie fizică Paul Popescu, au început antrenamentele în aer liber. Să păşim şi noi pe terenurile de la Buftea.

La handbal, fetele încearcă să cucerească în acest an cel puţin locul II pe regiune. Pregătirile pe care le fac zilnic şi de la care vă prezentăm mai sus o imagine, dovedesc cu prisosinţă cît sînt de hotărîte sportivele să-şi realizeze planurile. La fotbal, băieţii încearcă să corecteze greşelile din anul trecut, pentru ca astfel, locul I obţinut în campionatul republican şcolar pe raion, să fie recîştigat cu emoţii cît mai puţine.

Atletismul reprezintă un punct foarte important în planurile elevilor sportivi din Buftea şi de care conducerea asociaţiei Ştiinţa se va ocupa în mod intens în anul acesta. Pregătirile din cadrul cărora fotografia noastră din stînga vă aduce un aspect, vizează deocamdată, printre altele, cîştigarea crosului pe care îl va organiza regiunea Bucureşti, cu ocazia zilei de 1 Mai.

Sportul, preocupare mult iubită de elevii şcolii din Buftea, va rodi şi în activitatea din 1963. Aceste rezultate sportive bune, adăugate celor de la învăţătură vor contribui la creşterea valorii bilanţului de la sfîrşitul anului.

Fotoreportaj: ION MIHĂICĂ

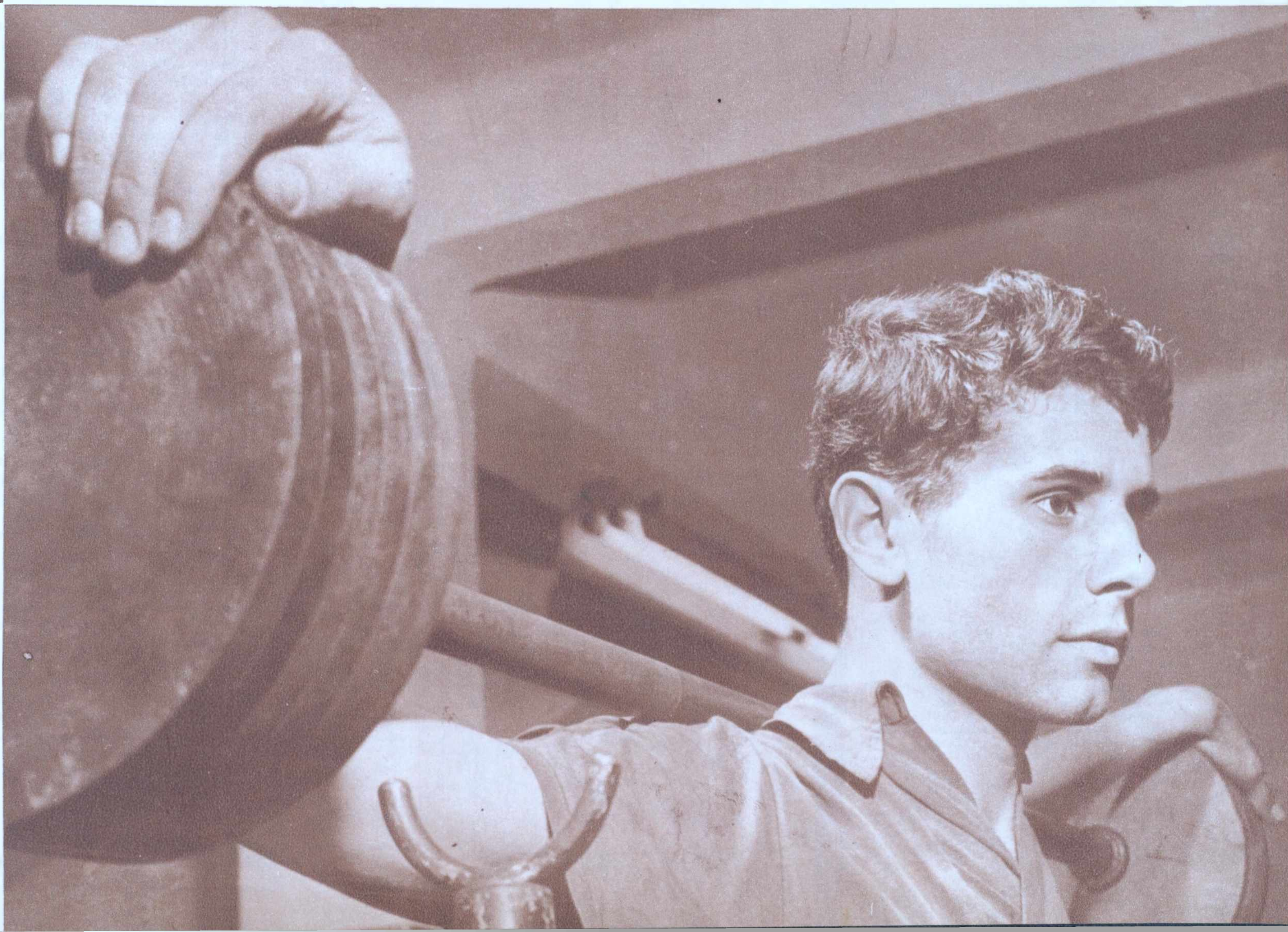
SPIRIDON E SUPĂRAT...

...dar nu pentru că se canoneşte cu haltera din fotografie, pe care o consideră cel mai bun prieten al său în momentul de faţă. E supărat pe revista „SPORT", sau mai exact pe articolul „În sală" din numărul 6 al revistei, în care promiteam o copertă primului cuceritor romîn al înălţimii de 2,10. Şi, cum spuneam că noul recordman se va alege între Ducu şi Porumb, Spiridon se consideră cel puţin omis.

Facem cuvenita rectificare, cu convingerea că Alexandru Spiridon, student la I.C.F. în anul I şi deţinător al performanţei de 2,01 m, poate să concureze alături de cuplul Porumb-Ducu.

Şi, pentru a evita în viitor asemenea „incidente", atragem atenţia lui Semen, Macovei şi tuturor celorlalţi săritori în progres că lista înscrierilor este mereu deschisă...

Foto: P. ROMOŞAN

DE LA CORESPONDENȚII NOȘTRI

● ÎNTRECERI LA TURDA

Cei mai buni din cei 51. 379 de participanți la Spartachiada de iarnă a tineretului din raionul Turda s-au întrecut într-una din duminicile precedente în faza pe raion.

Aproape 70 de tineri și tinere au participat la cros, 60 la trîntă și haltere etc.

În fotografii: 1. Eleva Marta Szekeli din clasa a XI-a a Școlii medii Mihai Viteazul din Turda execută o frumoasă săritură peste cal. 2. Colectivistul Ștefan Popa din comuna Iara a obținut locul I la trîntă și locul III la haltere, evoluînd ca un adevărat campion al „atleticii grele".

VIOREL CACOVEANU
Foto: IONEL DAVID
— CLUJ —

● FINALA LA CROS

La Craiova s-a desfășurat finala campionatului republican de cros. În proba de 8000 m seniori, cunoscutul atlet Constantin Grecescu (Dinamo București) a cucerit primul loc și o dată cu acesta titlul de campion republican. În fotografia alăturată este surprins un moment din timpul acestei întreceri. Constantin Grecescu conduce, fiind urmat la mică distanță de Zoltan Vamoș și Andrei Barabaș.

Foto: V. POPOVICI
— CRAIOVA —

● ANTRENAMENTE...

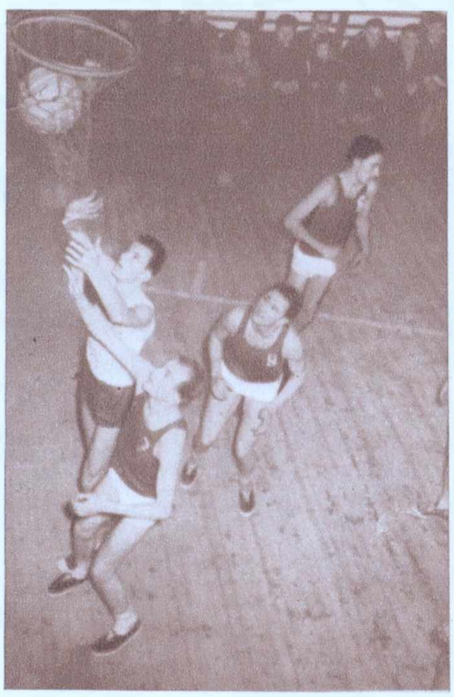
La Școala sportivă de elevi din Oradea, gimnastica se numără printre cele mai iubite sporturi. Aproape zilnic pot fi văzuți în sala de sport a școlii elevi și eleve lucrînd la aparate.

Iat-o în fotografia alăturată pe tînăra gimnastă Eva Popper, exersînd la bîrnă sub atenta supraveghere a profesorului Edmund Iunker.

Foto: EMERICH POPPER
— ORADEA —

● PREGĂTIRI

În vederea calificării în categoria A, formația de baschet Aurul Brad, antrenată de profesorul Doru Bucatură, se pregătește intens după un program de antrenament bine stabilit. Pînă în prezent tînăra formație a susținut o serie de întîlniri amicale în care s-a prezentat satisfăcător. Dintre componenții acestei echipe, o formă bună au baschetbaliștii Mircea Deac, Pavel Oană, Jean Lăzărescu, Ioan Neuszatz și Erwin Schaufer.

În fotografie: un moment din meciul Aurul Brad — Constructorul Arad, cîștigat de Aurul cu 79-62.

MIHAI SUSAN
— BRAD —

ÎN EPOCA DE PIATRĂ

Campionul dă autografe...

Desen de ION BRAICU — Bistrița

Poșta redacției

LIVIU SABĂU — Cluj. Dacă este vorba într-adevăr de prima încercare, este un început promițător. Careul trimis vădește talent. Totuși, pentru a deveni publicabil trebuie îmbunătățit. Are multe puncte negre și este prea puțin tematic. Mai încercați.

MARIN C. ȘTEFAN — satul Buclumeni. Reclamați faptul că nu primiți revista cu regularitate la oficiul poștal la care ați făcut abonamentul. Credem că veți fi satisfăcut.

ALEXANDRU BRADU — București. 1) Am găsit bune propunerile dv. și vom ține seama de ele. 2) Ne-ar trebui foarte mult spațiu pentru a vă răspunde la cele două întrebări. Normele pentru a deveni maestru al sportului la fotbal le găsiți în ziarul Sportul popular nr. 4 204 din 16 martie 1963, la rubrica „Poșta redacției". Pentru a doua întrebare răspunsul fiind mai dificil, treceți pe la redacție.

PETRU IZGHIREANU — Lugoj. 1) Credem că rezultatele la fotbal depind cel mai mult de valoarea jucătorilor și mai puțin de sistemele de joc adoptate. 2) Sînt foarte mulți fotbaliști care se pricep să înscrie goluri, dar nu se poate spune despre nici unul (chiar de ar fi vorba de celebrul Pele) că poate marca ori de cîte ori vrea. 3) Sîntem siguri că nici chiar Pircălab, de care vă interesați, nu v-ar putea spune cîte meciuri va juca pînă la sfîrșitul carierei sale fotbalistice. Noi îi dorim o cifră record.

CONSTANTIN CIOSU — Cluj. De la dv. am primit foarte multe caricaturi bune. Vă mărturisim însă că desenul cu boxerii ne-a dezamăgit. Ce-i drept, nu ați întîrziat să vă.... reabilitați, trimițîndu-ne desenele pe care le-am publicat chiar în numărul acesta.

ION BRAICU — Bistrița. Din cele cinci caricaturi trimise ultima dată, am reținut una singură. În general aveți idei bune, dar realizarea lor lasă de dorit. Insistați mai mult asupra calității desenelor.

OCTAVIAN COVACI — București. Vă rugăm să treceți cît de curînd pe la redacția noastră pentru a vă ridica colaborările.

CONSTANTIN GHEȚU — București. 1) Vom ține seama de propunerile făcute și în măsura posibilităților vă vom satisface dorințele. 2) Înainte de a veni la Rapid București, voleibalistul Aurel Drăgan a jucat la C.F.R. Timișoara.

C. VIOREL — Bîrsăul de sus. 1) Iată unde joacă acum foștii fotbaliști ai Viitorului: Suciu, Sorin Avram, Pavlovici (Steaua), Pall (Petrolul), Petescu, Răcelescu (Știința Timișoara), Ștefănescu, Dumitriu II, Jamaiski (Rapid), Neșu (Crișana Oradea), Haidu, Adamache (Steagul roșu), Mureșan (Cîmpia Turzii), Gherghely (Dinamo Buc.), Matei (C. S. M. S. Iași). 2) Fotbaliștii de la Steaua București au mai fost prezentați în revista noastră. Acum este rîndul altor echipe. 3) Crăiniceanu joacă în prezent la Steaua. 4) Da. Alexandru Vasile de la Dinamo Pitești este fostul jucător al echipei Dinamo București.

CIPRIAN POPESCU — București. 1) Gene Tunney a fost campion mondial de box la toate categoriile între anii 1926—1928. A cucerit titlul de la Jack Dempsey, care îl deținea din anul 1919. 2) Caricaturile trimise sînt încă slabe (atît desenele, cît și ideile). Mai exersați.

ION VĂLESCU — Timișoara. 1) Vreți să știți dacă fotbalistul Izghireanu de la Minerul Lupeni este rudă cu cititorul nostru Petru Izghireanu din Lugoj. Puteți afla cu siguranță acest lucru scriindu-i... unuia dintre ei. Fiind mai aproape de localitatea dv., vă dăm adresa cititorului nostru, Petru Izghireanu: str. Aurel Vlaicu nr. 22, Lugoj, Reg. Banat. 2) După cum vedeți, răspundem cu plăcere tuturor cititorilor.

Elevii sportivi

LA 12 KM DE MEDIAȘ, pe malul Tîrnavei Mari, se înalță tînărul oraș muncitoresc Copșa Mică. Cele două uzine chimice de aici dau produse din cele mai variate. Dar aici la Copșa Mică nu s-a dezvoltat numai industria. Cultura și sportul sînt prieteni nedespărțiți ai celor ce muncesc în această localitate. În clubul uzinelor, formațiile artistice de amatori dau reușite programe artistice, iar pe stadionul 1 Mai tinerii se întrec în sport.

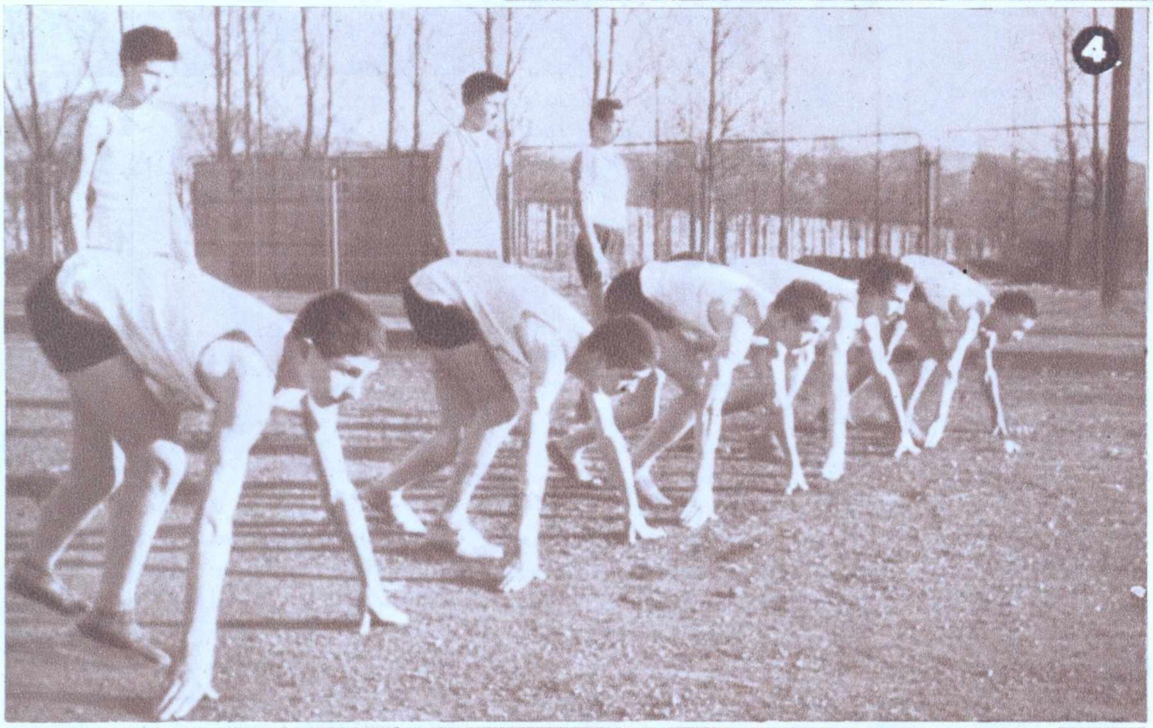
Am surprins cîteva aspecte din activitatea asociației sportive Șoimii, de pe lîngă școala profesională de chimie din localitate. Cu toate că certificatul de naștere al acestei școli este semnat numai cu patru ani în urmă, s-a reușit ca numărul celor care sînt înscriși în U.C.F.S. să depășească 500 de tineri. Dintre primele performanțe ale tinerei asociații sportive amintim: angrenarea elevilor în proporție de 90% în spartachiadele de vară și de iarnă, la tradiționalele crosuri organizate cu prilejul zilelor de 1 Mai și 7 Noiembrie.

O dispută deosebită stîrnește printre elevii școlii campionatul asociației sportive în cadrul căruia se întrec reprezentativele de ani. Astfel, la volei și la handbal își dispută titlul de campioană a asociației nouă echipe. La atletism, pe pista stadionului, se întrec peste o sută de tineri. Numele celor mai buni sportivi — Nicolae Jata (campion la sprint 7,4 pe 60 m), Ioan Bucur (foto 1) (campion la 100 m plat cu 11,8), Mihaela Crăciunescu (foto 2) (campioană la 60 m cu 8,9), Gavril Cernestean (unul dintre cei mai buni jucători de volei și handbal) — sînt bine cunoscute printre elevii școlii.

Am asistat la unul din antrenamentele tinerilor sportivi. Era într-o după-amiază. „Tovarășe profesor, elevii secțiilor de atletism, handbal și volei, în număr de 54, sînt gata pentru începerea antrenamentelor" — a raportat elevul Ioan Mai (foto 3). Și antrenamentul a început. Pe pista de atletism se exersa încă o dată startul. Aici, la start, se pot pierde secunde prețioase. În fotografia numărul 4, cei mai buni atleți: Ioan Mai, Nicolae Jata, Ede Forich, Victor Rusu și Constantin Făcălău. Pe terenul de volei profesorul Nicolae Aleman, ajutat de elevul Eugen Frățilă, demonstrează procedee ale tehnicii individuale (foto 5).

...Cînd am părăsit stadionul soarele apusese de mult. Pe teren însă, continua să se dispute un pasionat meci de handbal în seminocturnă...

Fotoreportaj de DAN VINTILĂ
— MEDIAȘ —

magazin SPORTIV

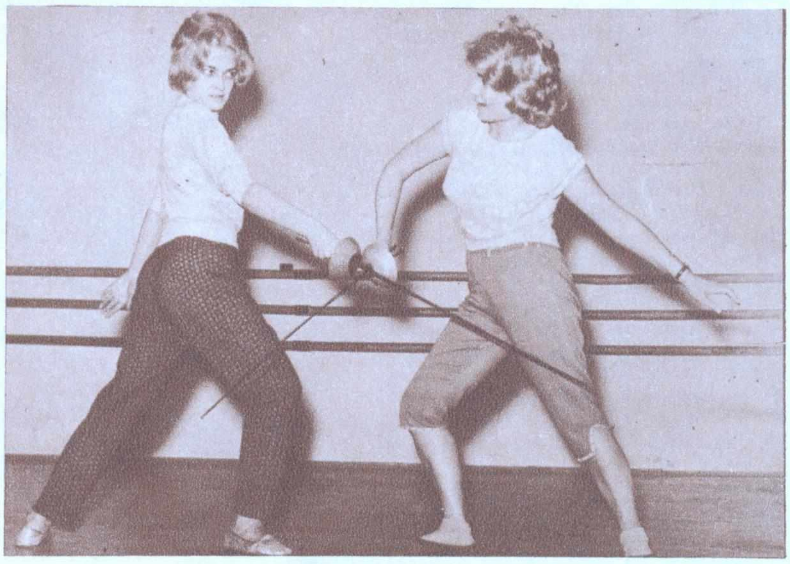

• TITLUL MONDIAL DE ŞAH ESTE IN JOC!

La Moscova, într-un meci-gigant de 24 de partide, M. Botvinnik îşi apără titlul de campion mondial de şah în faţa şalengerului său, T. Petrosian. Antrenamentele înainte de meci nu s-au făcut numai în faţa tablei de şah. A fost „lucrată" şi pregătirea fizică, strict necesară pentru o încercare atît de dificilă. În zilele de iarnă, campionul mondial a putut fi văzut adesea în parcurile şi pădurile din împrejurimile Moscovei, făcînd schi sau lungi plimbări pe jos. L-a însoţit — cum vedeţi în prima fotografie — un prieten credincios, cîinele Volciok... Apoi a venit ziua cea mare: faţă în faţă cu Petrosian! Iată-l pe Botvinnik efectuînd prima sa mutare, în prima partidă.

Foto: „Tass" — Moscova

• ACTORII...

De influenţa pozitivă a sportului asupra activităţii lor scenice actorii noştri sînt de multă vreme convinşi. Printre ei, bineînţeles şi cei de la Teatrul Naţional. O dovadă? Frumoasa activitate sportivă desfăşurată de actori în cadrul asociaţiei sportive „Arta". Iată-le în ilustraţia de mai sus pe tinerele actriţe Ioana Bulcă (stînga) şi Elisabeta Preda în sala de sport a Teatrului Naţional, încrucişîndu-şi floretele. Scrima şi gimnastica sînt disciplinele preferate ale sportivilor asociaţiei Arta.

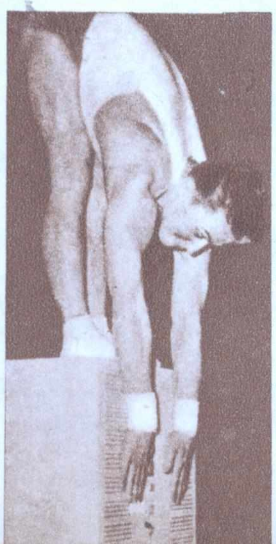
Şi acum o altă imagine. Pe însorita plajă de la Mamaia a fost surprins momentul pe care-l redăm în ilustraţia de jos. Voiosul grup al tinerilor instrumentişti apare, aşa cum probabil v-aţi dat seama, într-o secvenţă a filmului romînesc „Vacanţă la mare". La prima vedere s-ar părea că ilustraţia noastră nu ar avea nimic comun cu sportul, deci nici o legătură în tematică cu cealaltă fotografie, şi că în mod greşit şi-a găsit loc în paginile revistei. Totuşi nu e aşa! Printre personajele filmului se numără şi fostul hocheist Gioni Dimitriu (în fotografie însemnat prin X), astăzi actor, căruia sportul i-a ajutat şi continuă să-i ajute în meseria căreia i s-a dedicat.

• MOTOCICLIŞTII ŞI MINGILE

Cursele motocicliste de îndemînare şi supleţe lasă la libera apreciere a organizatorilor probele cărora urmează să le fie supuşi concurenţii pentru verificarea cunoştinţelor şi îndemînării lor în conducerea maşinii. Iată în ilustraţia alăturată una din instalaţiile imaginate de organizatorii unui concurs de îndemînare desfăşurat la Giurgiu. O instalaţie ingenioasă care a făcut o severă triere în rîndurile participanţilor la dispute. Este vorba, după cum se poate vedea, de o poartă, de a cărei bară orizontală au fost atîrnate zece mingi confecţionate din hîrtie. Concurenţii trebuiau să treacă pe sub poarta respectivă fără a atinge mingile. Orice atingere atrăgea după sine un număr de penalizări care se adăugau la timpul de acoperire a traseului.

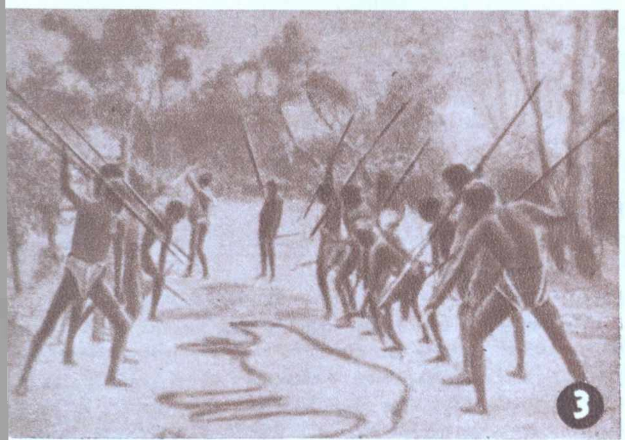
• UN „RECORD" NEOBIŞNUIT

Renumitul gimnast polonez Jezy Jokiel (în fotografie) deţine un record (dacă se poate vorbi de record în... gimnastică) remarcabil. După cum se poate vedea, instalat pe blocul de măsurat mobilitatea în articulaţia coxo-femurală, el atinge cu mîinile, avînd picioarele perfect întinse, un punct situat la 33 cm sub suprafaţa de sprijin. Asta, la 11 ani după ce a cucerit medalia olimpică de aur la sol — Helsinki 1952!

Foto: „SPORTOWIEC" — Varşovia

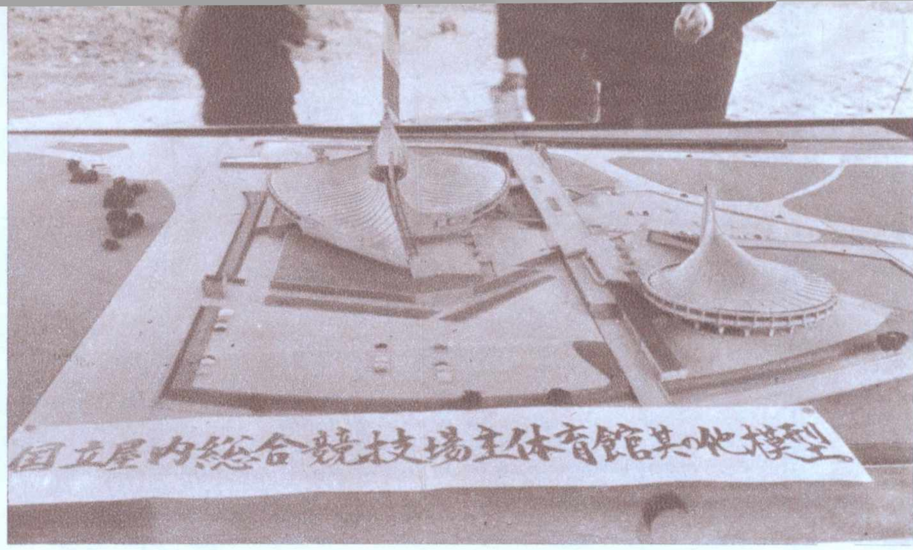
• DE-A LUNGUL VEACURILOR (IV)

Așa cum s-a mai arătat, munca omului a fost izvorul exercițiilor fizice. În ținuturile nordice acoperite de zăpadă, pentru a se putea deplasa și vîna, oamenii au folosit rachetele, și apoi, schiurile. În foto 1 se poate vedea un lapon pe schiuri „remorcat" de un ren. A trebuit să treacă multe milenii pentru ca schiul să devină un sport așa cum îl cunoaștem in ziua de azi...

În dansurile popoarelor primitive s-a reflectat foarte bine activitatea lor, care în principal era vînătoarea. În aceste dansuri, unii dintre participanți imitau mișcările animalului care constituia vînatul de bază în regiunea respectivă, iar alții le imitau pe acelea ale vînătorului. În foto 2 se redă dansul urșilor la indienii nord-americani din tribul Mandanilor. De remarcat „costumele" din blană de urs cu care sînt îmbrăcați unii dansatori, ca și mișcările evident imitative, mai exact pozițiile caracteristice urșilor. În foto 3 este ilustrat un dans ritual care se executa înaintea vînătorii de canguri de către triburile aborigene din Australia. Pe pămînt este desenată silueta cangurului; dansatorii ocolesc acest desen, iar în final aruncă cu sulițele în el.

(VA URMA)

ION TODAN
asistent I. C. F.

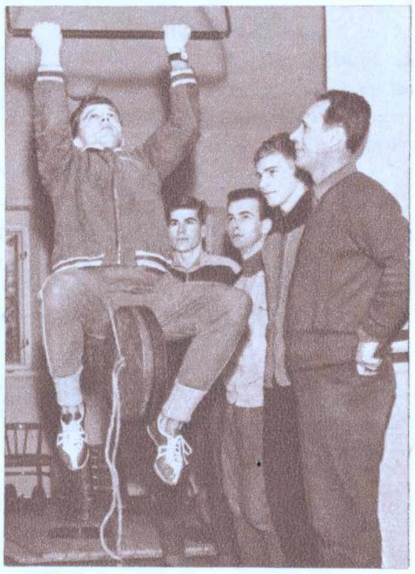

• ÎN SATUL OLIMPIC

Desigur, satul olimpic 1964 prevede, înafara locuințelor, și baze sportive pentru antrenamentul participanților. Iată, în fotografie, macheta — de curînd prezentată — a sălilor de sport cu care va fi prevăzut satul olimpic. De remarcat felul în care constructorii japonezi au îmbinat stilul autohton cu arhitectonica modernă.

Foto: „Pan Asia" – Tokio

• VOINȚA ȘI ANTRENAMENTUL

Una din senzațiile anului atletic 1962 a fost fără îndoială și atletul finlandez Pentti Nikula. Într-un răstimp de numai cîteva luni, el a reușit să urce recordul mondial la săritura cu prăjina la 4,94 m, iar pe teren acoperit a depășit granița celor 5 m printr-o săritură excepțională: 5,10 m!

După unii comentatori, „secretul" performanțelor sale îl constituie folosirea mult controversatei prăjini din fibre sintetice (omologată totuși de către Federația Internațională de Atletism). Alții, în frunte cu antrenorul său Valto Olenius, fost campion al Finlandei la aceeași probă și care a concurat cu ani în urmă și la noi, pe stadionul Republicii, în cadrul Campionatelor Internaționale de Atletism ale R.P.R., sînt cu totul de altă părere. Ei susțin că „secretul" oricărei performanțe în sport îl constituie voința și antrenamentul.

Privind fotografia alăturată, înclinăm să dăm dreptate celor din urmă. Iată-l pe renumitul atlet la unul din antrenamentele sale zilnice de forță. Bara transversală este legată cu o funie de un disc de fier, în genul celor folosite de halterofili. Depinde deci de puterea mîinilor ca această roată să fie ridicată cît mai sus, prin împingerea barei transversale în jos. Trebuie să recunoaștem că nu este prea ușor. Antrenorul Olenius consideră că este o metodă de antrenament eficace, iar performanțele elevului său confirmă aceasta.

Scrisoarea primită din Finlanda împreună cu această fotografie inedită, ne asigură că sportivii care îl asistă pe Nikula la antrenament sînt și ei săritori cu prăjina, ale căror rezultate trec de 4,50 m. Primul din dreapta este antrenorul Valto Olenius.

R. H.

RĂSPUNS LA FOTO-GHICITOARE (Pag. 9)

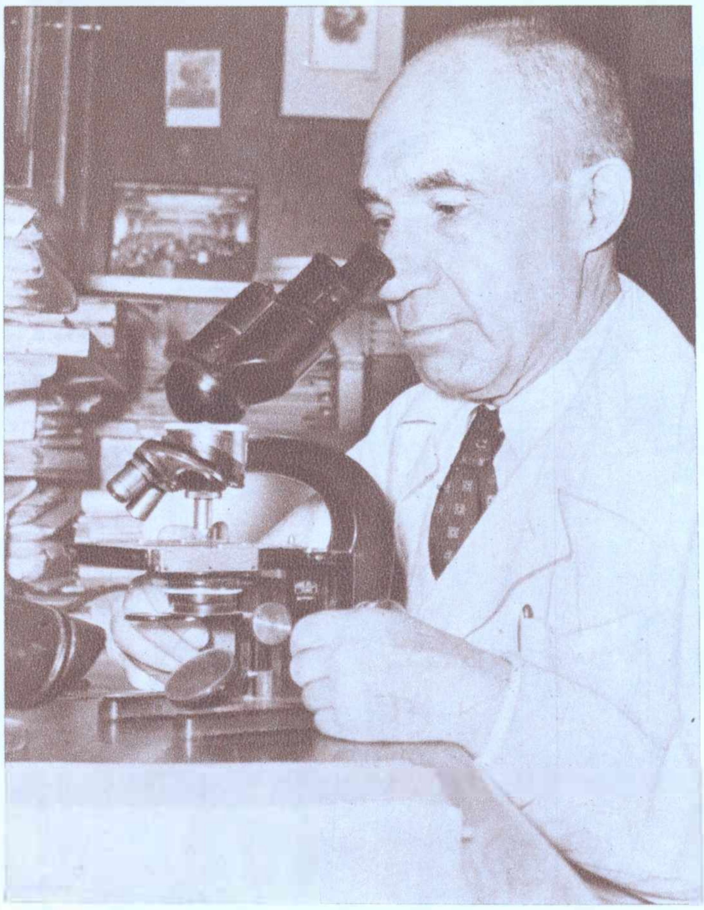
Partenerul de antrenament al lui Pîrcălab este mijlocașul clujean PETRU EMIL, „uvertura" extremului nostru dreapta, autorul celor două goluri ale „naționalei" noastre în jocul de anul trecut cu echipa R.D.G.

LA CE SE GÎNDESC EI...

DOUĂ INTERVIURI PE ACEEAȘI TEMĂ:

DULCIURILE ÎN ALIMENTAȚIA SPORTIVILOR

Este binecunoscut faptul că succesele și performanțele unui sportiv sînt legate nu numai de talentul său, de conștiinciozitatea cu care se pregătește, ci și de regimul de viață în cadrul căruia alimentația joacă un rol primordial. În dorința de a pune la dispoziția sportivilor și antrenorilor date noi în legătură cu această problemă, ne-am adresat unor specialiști în materie, rugîndu-i să ne răspundă la întrebarea:

Ce rol ocupă produsele zaharate (dulciurile) în alimentația sportivului?

Primul intervievat: prof. dr. EMIL C. CRĂCIUN, membru corespondent al Academiei R.P.R. Cunoscutul anatomopatolog, directorul Institutului dr. Victor Babeș, ne-a primit în cabinetul său de lucru. Mare pasionat al sportului (și acum, la peste 60 de ani, profesorul practică cu regularitate gimnastica, exercițiile fizice și turismul), dr. Crăciun s-a ocupat în vasta sa activitate și de problema alimentației sportivilor, dedicîndu-i o foarte apreciată lucrare în colaborare cu prof. Gh. Epuran.

— Așadar, dulciurile în alimentația sportivului? Să începem, cum se zice, cu... începutul — spuse zîmbind prof. dr. Emil C. Crăciun. — **Chestiunea este cît se poate de clară. Dintre alimentele energetice, zaharurile reprezintă forma cea mai concentrată și mai ușor absorbabilă de organism. N-aș exagera cituși de puțin, cred, spunînd că performanța și recordul ar fi de neconceput fără acest minunat combustibil. Din meniul zilnic al sportivului, dulciurile trebuie să formeze o parte esențială, distribuită rațional la mese în funcție de intensitatea antrenamentului și participarea la concursuri.**

— Sub ce formă recomandați să fie consumate?

— Ar trebui să citez o listă foarte lungă. Industria noastră produce o mare varietate de dulciuri și zaharoase, într-un sortiment bogat, pentru toate gusturile. Desigur, trebuie atenție ca dulciurile să nu compromită dantura. O metodă excelentă de precauție: clătirea gurii cu puțină apă după masă.

În încheiere, profesorul Crăciun ține să ne spună:

— Mi-aș îngădui să mă adresez sportivilor cu un sfat: decît o țigară, mai bine o bomboană, și în locul unui păhărel de țuică — o bucată de ciocolată. Se vor convinge singuri cît este de bine și de util.

AL DOILEA POPAS l-am făcut în biroul dr. MIRON GEORGESCU, directorul Dispensarului Central pentru Sportivi. Dr. Miron Georgescu a fost el însuși într-un trecut nu prea îndepărtat sportiv de performanță, iar acum cumulează și calificarea de antrenor de volei, ocupîndu-se multă vreme de pregătirea lotului nostru feminin.

— Glucozei i se spune pe bună dreptate „benzina vieții“ — începu dr. Miron Georgescu. — **Ea este materialul energetic cel mai economic. Un gram de glucoză spre pildă are nevoie pentru ardere de 15% mai puțin oxigen decît aceeași cantitate de lipide. O concentrație stabilă de glucoză în sînge constituie un element foarte important, creerul fiind — în primul rînd extrem de sensibil la orice variație. Glucoza are deopotrivă un mare rol profilactic al ficatului. Se știe că acest organ, dacă nu are celula bine încărcată cu glicogen, se încarcă cu lipide, ducînd la ceea ce se cheamă degenerescența grasă. Lipidele acestea sînt ca un... arici. O dată intrate în ficat nu mai pot fi eliminate, oricîtă glucoză am administra, ci trebuie făcut un tratament special și destul de lung (cu tionine în special) pentru a reveni la normal. Deci, problema este de a nu lăsa acest oaspete nedorit — grăsimea — să invadeze ficatul.**

— Cum realizăm aceasta? — am intervenit.

— Pentru sportivi, al căror ficat este serios solicitat, prin consum de dulciuri înainte și după efort.

— Ce cantitate de glucide trebuie să consume un sportiv?

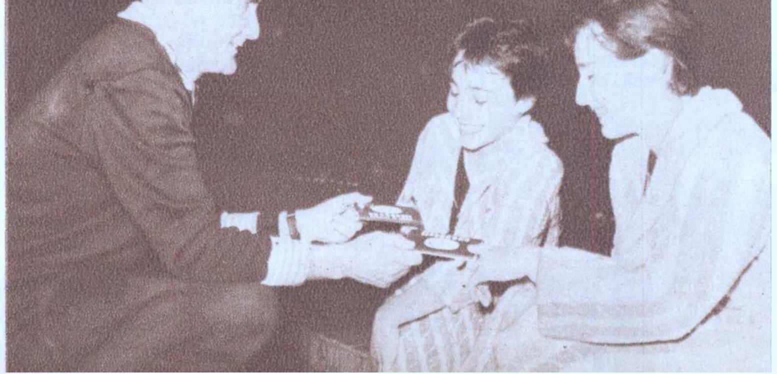
— Practic ne ghidăm după binecunoscuta schemă a lui Iakovlev — a răspuns dr. Miron Georgescu. — **Ea prevede ca, din rația alimentară totală, 66% să fie glucide. Iar din acestea — 36% zaharuri simple. Așadar la o rație de 4000 de calorii, glucidele trebuie să reprezinte cam 2700 de calorii, din care zaharuri simple aproximativ 1000. Aceasta corespunde la 250 de grame, din care zahărul pur nu poate ocupa decît 40%, iar restul cam 130 de grame pe zi, vor fi dulciuri preparate, caramele, bomboane umplute, șerbet, bomboane fondante, rahat etc.**

— Care este rolul ciocolatei în alimentația sportivului?

— În general, sportivii consumă multă ciocolată. Este un aliment excelent, avînd principii nutritive complexe: glucide, lipide, stimulenți ai sistemului nervos central. Într-un volum mic, ciocolata aduce un aport caloric mare, sub o formă ușor asimilabilă și... foarte plăcută la gust. Ea poate fi adăugată la diferite băuturi care se iau în timpul efortului. Se va evita însă consumul de ciocolată la sportivi cu o iritabilitate crescută, la care starea de start se manifestă sub formă de „febră de start“, în cazuri de mare oboseală sau supraantrenament.

Am mulțumit dr. Miron Georgescu pentru amabilitatea cu care a răspuns la întrebările noastre.

VALERIU CHIOSE

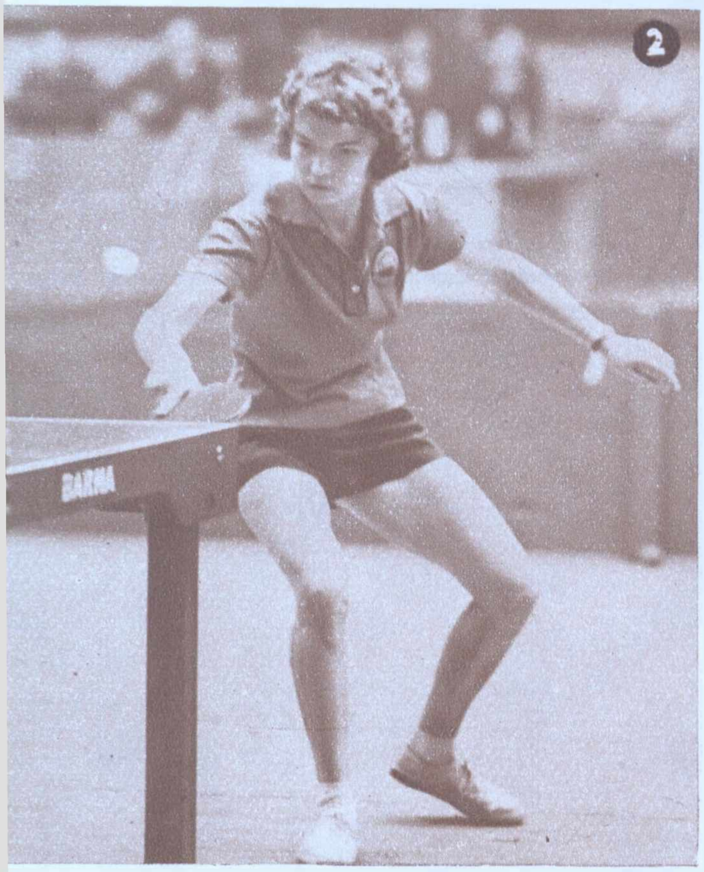
:ografii:

Festivitate de pre-
re în proba pe echi-
feminine. În stînga
eprezentativa țării
stre.

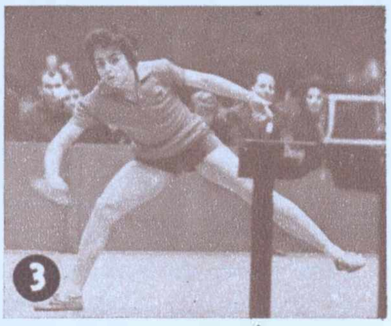
③ Campionatele
ndiale i-au supus la
i eforturi pe parti-
nți și mai ales pe
rtivii și sportivele
s-au calificat în
le finale. Iată-le pe
tivele noastre Ma-
Alexandru (2) și Ella
stantinescu (3) a-
nînd în defensivă.

1

2

3

ROMÎNIA DIN NOU PRIMA ÎN EUROPA

TENISUL DE MASĂ ROMÎNESC a confirmat din nou, la Praga, ridicata sa valoare pe plan mondial. Un loc II — la echipe femei — și două jucătoare, Maria Alexandru și Ella Constantinescu, clasate pe locurile II și respectiv III la simplu femei — iată într-adevăr performanțe care fac cinste sportului nostru. Iar dacă ne gîndim că în capitala R.S. Cehoslovace a avut loc cea mai dificilă ediție din istoria de aproape 40 de ani a campionatelor mondiale, rezultatele obținute de fetele noastre apar și mai valoroase.

Desigur, cîștigarea unui titlu suprem ar fi însemnat încununarea deplină a străduințelor și a muncii intense depuse în zeci și zeci de ore de pregătire. Și așa însă, rezultatele constituie un succes al romîncelor Maria Alexandru, Ella Constantinescu și Geta Pitică, care au luptat cu dîrzenie, făcînd toate eforturile pentru o comportare cît mai bună, pentru a răzbi prin această sită atît de deasă a celor mai valoroase „palete" de pe glob. Nu trebuie uitat faptul că toate titlurile mondiale le-au revenit sportivilor chinezi și japonezi și că dintre ceilalți singure jucătoarele romîne au reușit să învingă puternica formație a R.P. Chineze, cu cele japoneze luptînd de la egal la egal, pe unele depășindu-le, iar la campioana mondială Kimyo Matsuzaki să piardă după o luptă deosebit de echilibrată. De altfel, specialiștii și ziariștii prezenți în zilele campionatelor la Praga, au fost în unanimitate de părere că și pe viitor la „mondialele" de tenis de masă singurele speranțe ale bătrînei Europe vor fi jucătoarele din Republica Populară Romînă.

Și la băieți, după ani și ani, trei sportivi romîni au „intrat" în primii 32, dar prin aceasta Dorin Giurgiucă, Radu Negulescu și Adalbert Rethi nu au concretizat decît o parte din posibilitățile lor.

Sub aspectul pregătirii, cea de a 27-a ediție a campionatelor mondiale de tenis de masă a arătat că jocul de exclusivă apărare sau, invers, cel de atac în exclusivitate, așadar pregătirea unilaterală nu poate avea sorți de izbîndă. Numai jocul complet, bazat pe o pregătire fizică complexă și dublat de cunoașterea și automatizarea tuturor loviturilor are șanse de succes. Spre acest obiectiv va trebui să se îndrepte în viitor și atenția sportivilor și antrenorilor noștri, pentru ca la edițiile care vor urma reprezentanții R.P. Romîne să poată da cu mai multă forță asaltul pentru cucerirea titlurilor mondiale.

CONSTANTIN COMARNISCHI

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16 — București. Telefoane: 11.10.05, 11.91.13. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale și în întreprinderi prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei.

Publicitate, Agenția de publicitate Editura Scînteia — Piața Palatului R.P.R., bloc 8, telefon 14.15.16.

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

RAPIDUL DIN NOU ÎN FINALA „C.C.E."

La fel ca în 1960, 1961 (cînd au cucerit trofeul) și 1962, voleibaliștii Rapidului s-au calificat și anul acesta în finala Cupei Campionilor Europeni... Tradiționala finală a ce mai importante competiții de volei continentale pentru echipele de club, în care la fiec ediție au luptat pentru întîietate campioana noastră și cea a Uniunii Sovietice, Ț.S.K Moscova.

De astă dată, Rapid București a ajuns să aibă de cealaltă parte a fileului pe Ț.S.K Moscova după ce a dispus în semifinală — în deplasare cu 3-2 iar acasă cu 3-0 — de ca pioana Poloniei, Legia Varșovia. La Varșovia ca și la București, unul dintre principalii ex nenți ai victoriei rapidiste a fost maestrul sportului Aurel Drăgan, pe care-l vedeți în cope noastră după ce a respins „in extremis" un atac al Legiei. Plocon este pe punctul să ia c tact cu mingea salvată de Drăgan și s-o servească liniei ofensive a Rapidului, la fil Urmărește atent faza: Grigorovici.

Foto: T. ROIB

GRIVIȚA ROȘIE — STEAUA 0-0. Derbiul campionatului a decepționat profund. 80 de minute de joc incicit, purtat exclusiv pe înaintare, iată ce au oferit spectatorilor cele două fruntașe ale rugbiului nostru, neglijînd complet — în goana absurdă după puncte — latura spectaculară. În fotografie, Radu DEMIAN, singurul care a corespuns integral (alături de PENCIU), deschide, după o grămadă, spre mijlocașul său Stănescu.

Foto: PAUL ROMOȘAN

